

[Hilmar Baunsgaard.]

stre enten ikke har været medforslagsstiller til, eller som det radikale venstre ikke har stemt for. Det er simpelt hen vor grundindstilling i politisk forstand, at vi vil denne sociale forstående politik.

Men vi vil også, at der skal være en økonomisk sammenhæng, og hvis jeg måtte bede det ærede medlem hr. Per Hækkerup om at slå op på Folketingstidende for dette år, sp. 1459-60, så vil han dér se, at vi allerede ved behandlingen af avanceforslaget udtrykkelig gjorde opmærksom på, at en videre sammenhæng end blot disse to lovforslag måtte man også se. Jeg sagde dér, at det er klart, at i bestræbelserne for at tilpasse vort omkostningsniveau og hele økonomiske klima til den nye situation må de offentlige udgifter ind i bedømmelsen. Jeg føjede senere til, at disse besparelser måtte nødvendigvis omfatte både det militære og det civile budget, samtidig med at vi ønskede at understrege, at vor principielle holdning er den, at vi ikke vil foretage tilfældige indgreb over for investeringsbudgettet, så at alt det, vi gerne vil have skal fremmes af offentlige investeringer, kommer til at lide skade. Vi havde valgt i vort forslag om besparelser netop en vej, hvorved vi undgik det. Men hvad var det, hr. Per Hækkerup sagde? Han sagde til os med en for ham typisk betegnelse: nul. Men det hjælper ikke at angribe den økonomiske situation på den måde. En ting ved alle, der kender det radikale venstre: vi vil den socialt forstående politik, men én ting burde alle vide, der kender det radikale venstre, at den økonomiske sammenhæng får man os ikke til at opgive, så kan vi simpelt hen ikke styre landets fremtid, heller ikke de økonomiske vanskeligheder, vi alle ved, vi har over os i øjeblikket.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.

Mødet udsat kl. 12⁵.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Niels Westerby: Det skulle være overflødig at nævne, at den britiske devaluering med ét slag gjorde Danmark 600 mill. kr. fattigere, fordi vort bytteforhold derved blev forringet. Det skulle vel i og for sig også være overflødig at nævne, at den delvise danske devaluering vil sætte en kraftig pris- og omkostningsbølge i gang, og det skulle vel også være overflødig at nævne, at vi i forvejen, altså inden den britiske devaluering og vor egen delvise devaluering, havde økonomiske vanskeligheder. Jeg tænker her på den begyndende arbejdsløshed; beskæftigelsen var truet; jeg tænker på de vanskeligheder, der var i erhvervslivet, og som truer med at blive forstærket; jeg tænker på den pris- og omkostningsbølge, vi i forvejen havde, idet vi i flere år havde haft et pris- og omkostningsniveau, der steg mere end de landes, som vi handler med.

Sådan kunne jeg blive ved med at nævne en række jobposter inden for det danske økonomiske liv. Jeg tror, det er gået op for hele befolkningen, hvordan billedet tegner sig, og det er ganske givet også gået op for folketingets medlemmer. Man måtte jo i og for sig sige, at billedet ser meget mørkt ud; nogle kunne måske oven i købet sige, at det ser håbløst ud, men det vil nok være at tegne billedet i for mørke farver. Vi må jo alligevel have lov at tænke på, at i de sidste 10 år er produktionen og levefoden i Danmark steget med ca. 50 pct. Der er måske mange, som overraskes over et sådant tal, men ikke desto mindre er det en kendsgerning, at den gennemsnitlige danske levestandard er en halv gang højere nu end for 10 år siden. Der er naturligvis enkelte grupper, f. eks. landbruget, som er lidt bagud, men i almindelighed er det gået ganske stærkt frem i de sidste 10 år.

Det, der for så vidt er problemstillingen i dag og i den kommende tid, det er, om denne fremgangslinje fra de sidste 10 år kan blive fortsat og forstærket, eller om denne fremgangslinje vil blive brudt, om der nu vil blive slået noget i stykker og vi måske ligefrem på en række punkter kan komme til at mærke direkte tilbageskridt.